

KRYTERIA OCENIANIA

z katechezy w zakresie klasy VII szkoły podstawowej

do programu nr AZ-2-01/18

i podręcznika nr AZ-23-01/18-RA-21/22

„Bóg wskazuje nam drogę”

pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

OCENA DOPUSZCZAJĄC A	OCENA DOSTATECZN A	OCENA DOBRA	OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
I. Jedyny Bóg – nasz Ojciec				
Uczeń: – podaje, że człowiek nawiązuje relacje z Bogiem i drugim człowiekiem (D.1), – wskazuje, kto jest dawcą życia, – przytacza treść Dziesięciu Przykazań oraz okoliczności, w jakich Bóg je objawił, – przytacza treść I przykazania Bożego (C.4), – wymienia sposoby oddawania czci Bogu, – wyjaśnia, do czego zobowiązuje I przykazanie Boże, – podaje przykłady wykroczeń przeciwko II przykazaniu Bożemu (C.4.4), – wybiera sposoby oddawania szacunku wobec imienia Bożego, – wyjaśnia, na czym polega szacunek dla imienia Bożego (C.4.3), – identyfikuje III	Uczeń: – wylicza cechy charakteryzujące człowieka, – podaje, że Bóg nadaje sens ludzkiemu życiu (A.1), – wyjaśnia, czym są Boże przykazania i jaki jest ich sens (C.3.1; C.3.2), – wymienia najważniejsze przymioty Boga, – wyjaśnia, kim jest Trójca Święta (A.2; A.5), – wskazuje na fundamentalny charakter I przykazania Bożego, – nazywa, czym jest oddawanie czci innym bogom (C.4), – identyfikuje wróżbiarstwo, astrologię i horoskopy z przeciwstawianiem się I przykazaniu Bożemu (C.4.2), – opisuje zadania	Uczeń: – wskazuje na związek godności człowieka z dziełem stworzenia, – przedstawia różne potrzeby ludzkie, w tym potrzebę sensu życia (A.1.1), – wskazuje na związek II przykazania Bożego z objawieniem imienia Bożego Mojżeszowi i czystością mowy, – omawia, na czym polega chrześcijańskie świętowanie niedzieli i spędzanie wolnego czasu (C.4.5), – uzasadnia znaczenie modlitwy (D.1.1).	Uczeń: – wymienia główne cele w życiu każdego chrześcijanina, – wymienia wartości nadające sens ludzkiemu życiu (A.1.3), – wymienia święta kościelne nakazane, – wyjaśnia pojęcia: „ateizm”, „deizm”, „niewiara” i „agnostycyzm” – „bałwochwalstwo” – „świętokradztwo” (A.2.3), – uzasadnia wartość wiary w Boga i omawia jej przymioty (A.3.3), – podaje i ocenia przykładowe postawy moralne związane z przeżywaniem niedzieli (C.4.6).	Uczeń: – określa zadania, do których powołany jest człowiek, – wymienia źródła autentycznego i trwałego szczęścia (A.1.5), – uzasadnia, że przykazania służą ochronie wartości (C.3.3), – porównuje szabaty w Starym Testamencie i paschalny charakter niedzieli.

przykazanie Boże z potrzebą świętowania i związkiem pomiędzy czią Boga a praktykami religijnymi (C.4), – wymienia sposoby świętowania i spędzania wolnego czasu (C.4), – podaje, czym jest modlitwa (D.1), – wskazuje na konieczność modlitwy w pogłębianiu więzi z Bogiem (D.1.1), – przyjmuje odpowiednią postawę podczas modlitwy (D.1.c).	wynikające z II przykazania Bożego (C.3.5), – definiuje, czym jest szabat i dzień Pański, – wskazuje na Eucharystię jako centrum niedzieli chrześcijanina, – wymienia i omawia formy modlitwy (błogosławieństw, adoracja, modlitwa prośby, wstawiennicza, dziękczynna, uwielbienia) (D.2, D.4).			
II. Jedyny Bóg – Jezus Chrystus – Nasz Wybawiciel				
Uczeń: – definiuje, czym jest Tajemnica Wcielenia (A.13), – przedstawia fakty z życia Jezusa (A.13.3), – stwierdza, że Jezus daje ludziom łaskę przemiany swojego życia, – wymienia sakramenty uzdrowienia, – podaje, czym jest wiara, – wskazuje, że świątynia jest domem modlitwy, – rozróżnia znaczenie pojęcia „kościół” w odniesieniu do wspólnoty i budynku, – podaje, czym jest śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa dla chrześcijanina, – wyjaśnia, czym jest powołanie, – podaje, kto obecnie kontynuuje misję Apostołów, – wylicza najważniejsze	Uczeń: – wskazuje na wartość Tajemnicy Wcielenia, – wyjaśnia, czym jest odkupienie, – wymienia cuda uzdrowienia dokonane przez Jezusa, – wyjaśnia cel przyjmowania sakramentów uzdrowień, – podaje, czym była dla Izraelitów Świątynia Jerozolimska, – objaśnia, czym jest wydarzenie męki i zmartwychwstania Pana Jezusa (A.13.16), – podaje, czym jest życie konsekrowane, – wyjaśnia, czym są rady ewangeliczne, – wymienia rady ewangeliczne, – podaje, kto realizuje rady ewangeliczne, – wymienia, co	Uczeń: – wyjaśnia zbawczy sens Wcielenia (A.13.9), – wyjaśnia, w czym, przejawia się zbawcza działalność Jezusa, – streszcza wydarzenie oczyszczenia świątyni – Mk 11,15-17 (A.13), – omawia rady ewangeliczne jako wskazania dla każdego chrześcijanina (A.10.1; C.10.4; C.10.5), – wymienia stopnie święceń, – opowiada o zadaniach, jakie wypełniają następcy Apostołów, – podaje okoliczności, w których Jezus uczynił św. Piotra swoim zastępcą (E.2), – podaje, jakie wydarzenie	Uczeń: – wskazuje na skutki wynikające z Wcielenia dla życia chrześcijanina i każdego człowieka (A.13.10), – uzasadnia potrzebę zaproszenia Chrystusa do swego życia, – opisuje miejsca liturgiczne w kościele, – przytacza treść Pisma Świętego o powołaniu dwunastu Apostołów, – wymienia dwunastu Apostołów, – określa przymioty władzy papieskiej, – streszcza najważniejsze wydarzenia z życia św. Pawła (E.2), – opisuje dążenie do świętości w różnych formach życia (C.10).	Uczeń: – przytacza treść Prologu z Ewangelii według św. Jana (A.13.19), – wskazuje na skutki wynikające z Wcielenia i Odkupienia, – opisuje zapowiedzi męki i zmartwychwstania Pana Jezusa (A.13), – zestawia wydarzenia biblijne z podstawowymi prawdami wiary Kościoła (A.10.5), – wykazuje różnicę pomiędzy zakonem a instytutem świeckim, – opowiada o zadaniach świeckich konsekrowanych, – wymienia zakony, zgromadzenia i instytuty życia konsekrowanego działające na terenie diecezji, – przytacza biografię obecnego papieża, opowiada o podróżach św. Pawła (E.2.1),

zadania papieża w Kościele, – wyjaśnia, na czym polega posłuszeństwo i szacunek wobec papieża, – definiuje pojęcie świętości, – wskazuje, że każdy chrześcijanin jest wezwany do świętości.	jest celem rad ewangelicznych, – określa zadania, jakie wypełniali Apostołowie, – przytacza słowa, jakimi Jezus nadał św. Piotrowi najwyższą władzę w Kościele (E.2.1), – wybiera sposoby okazywania szacunku i posłuszeństwa wobec papieża, – charakteryzuje, na czym polega dążenie do świętości.	zmieniło życie św. Pawła, – charakteryzuje postać św. Pawła, wyjaśnia różnice między życiem konsekrowanym a świeckim.		
--	---	--	--	--

III. Jedyny Bóg – Duch Święty – Nasz Uświęciciel

Uczeń: – podaje, kim jest Duch Święty (A.14), – wymienia dary Ducha Świętego (A.14), – podaje definicję grzechu, – używa poprawnie terminów: „grzech ciężki”, „grzech powszedni”, „grzech przeciwko Duchowi Świętemu” (A.14), – wymienia grzechy przeciwko Duchowi Świętemu (A.14), – rozróżnia rodzaje grzechów, – wyjaśnia pojęcie grzechu przeciwko Duchowi Świętemu (A.15.1), – wyjaśnia, czym jest Kościół (E.2.3), – identyfikuje Zesłanie Ducha Świętego z początkiem Kościoła, – opisuje wydarzenie Zesłania Ducha Świętego.	Uczeń: – wymienia symbole Ducha Świętego, – podaje, że Duch Święty jest źródłem darów i charyzmatów udzielanych w Kościele, – wyjaśnia znaczenie słowa „charyzmat”, – podaje, że Duch Święty jest Dawcą wiary Apostołów (A.14), – identyfikuje Kościół jako świątynię Ducha Świętego (A.14), – podaje, że Duch Święty zstąpił na Apostołów zgromadzonych w Wieczerniku w Dniu Pięćdziesiątnicy, – rozpoznaje dary, którymi Duch Święty napędza Kościół.	Uczeń: – wyjaśnia rolę Ducha Świętego w życiu chrześcijanina (A.14.1), – omawia dary Ducha Świętego (A.14.2), – wskazuje na Kościół jako wspólnotę zbawienia wszystkich ludzi (E.2.10).	Uczeń: – określa znaczenie darów i charyzmatów w życiu chrześcijanina (A.14.2), – charakteryzuje rolę Ducha Świętego w Kościele, – wyjaśnia, na czym polega rola Kościoła w zbawieniu człowieka (E.2.10).	Uczeń: – opisuje naturę, sposób obecności i działanie Ducha Świętego w Kościele (A.14.1), – wyjaśnia, że Kościół jest wspólnotą wiernych w Duchu Świętym (E.2), – wyjaśnia znaczenie Kościoła jako Mistycznego Ciała Chrystusa (E.2.3).
--	---	---	---	---

IV. Boże przykazania wspólnoty ludzkiej

Uczeń: – nazywa, czym jest sumienie (C.2.1), – wyjaśnia pojęcie: „rodzina”,	Uczeń: – wyjaśnia podstawowe pojęcia etyczne: „powinność	Uczeń: – opisuje podstawowe pojęcia etyczne: „powinność	Uczeń: – podaje hierarchię wartości wynikających z	Uczeń: – uzasadnia motywację przy dokonywaniu wyborów (C.2.3), – prezentuje nauczanie
--	--	---	--	--

– przytacza przykazanie mówiące o szacunku wobec rodziców, – objaśnia, do czego Bóg wzywa w IV przykazaniu, – identyfikuje IV przykazanie Boże z szacunkiem do rodziców, – wskazuje, na czym polega miłość do rodziców (E.1.4), – charakteryzuje, jakie są obowiązki dzieci wobec rodziców, – podaje treść V przykazania, – podaje treść VI przykazania, – podaje, że człowiek jest odpowiedzialny za innych i świat (C.7), – opisuje zadania wynikające z VII przykazania Bożego oraz negatywne skutki wykroczeń przeciw nim (C.3.5), – podaje, co to jest prawdomówność, godność człowieka, kłamstwo, manipulacja (C.7), – opisuje zadania wynikające z VIII przykazania Bożego oraz negatywne skutki wykroczeń przeciw nim (C.3.5), – opisuje zadania wynikające z IX i X przykazania Bożego oraz negatywne skutki wykroczeń przeciw nim (C.3.5).	moralna”, „sumienie”, „prawo naturalne”, „prawo Boże”, „wartości” (C.2), – wymienia rodzaje sumienia, – wyjaśnia rolę sumienia w ludzkim życiu, – objaśnia potrzebę kształtowania sumienia (C.2.5), – podaje, że życie ludzkie jest darem od Boga (C.5), – wyjaśnia, czym jest grzech społeczny (E.1.3), – podaje definicję: „czystości”, – wymienia sposoby okazywania szacunku wobec ciała ludzkiego (C.5.10), – wskazuje na znaczenie dóbr materialnych w życiu chrześcijanina (C.7.5), – uzasadnia wartość prawdomówności (C.7.2), – wskazuje sposoby troski o czystość w wieku dojrzewania (C.5.10), – uzasadnia znaczenie wierności małżeńskiej i trwałości małżeństwa (C.7.8).	moralna”, „sumienie”, „prawo naturalne”, „prawo Boże”, „wartości” (C.2.1), – omawia sposoby kształtowania sumienia, zwłaszcza w kontekście sakramentu pokuty i pojednania (C.2.5), – wskazuje, działania, które przyczyniają się do obrony życia i zdrowia, – wymienia, kiedy człowiek nieumiarkowanie korzysta z naturalnych darów przyrody (C.7), – uzasadnia ochronę własności (C.7.1), – dostrzega i opisuje związek między kłamstwem i oszustwem a poniżaniem człowieka (jako podmiotu i przedmiotu kłamstwa) (C.7.3).	wiary (C.2.2), – uzasadnia, że życie chrześcijanina jest odpowiedzią na wezwanie Boże (C.2.4), – charakteryzuje zagrożenia życia i zdrowia we współczesnym świecie (C.6).	Kościół dotyczący ekologii (C.7.7), – określa wartość dóbr materialnych (C.7), – rozpoznaje i wskazuje mechanizmy manipulacji w relacjach osobowych i w mediach (C.7.4), – wymienia uzależnienia młodzieży: odpowiedzialność za siebie – wolność od grzechu (C.8).
V. Związek między ludem starego a nowego przymierza				
Uczeń: – podaje definicję przymierza, – podaje słowa ustanowienia Eucharystii, – wskazuje na Jezusa Chrystusa	Uczeń: – przytacza wydarzenia związane z przymierzem na Synaju, – podaje, czym jest Izrael,	Uczeń: – wyjaśnia, na czym polega zgodność Starego i Nowego Przymierza, – wyjaśnia, na czym polega	Uczeń: – wskazuje elementy łączące Stare Przymierze z Nowym (A.12), – uzasadnia, że Izrael jest nadal narodem	Uczeń: – streszcza etapy formowania się narodu izraelskiego, – wyjaśnia na podstawie tekstu biblijnego, co czyni chrześcijanina potomkiem Abrahama i

jako Tego, który wypełnia Prawo (A.12). – wskazuje na Jezusa jako Mesjasza.	– wskazuje na Izrael jako naród wybrany (A.12), – definiuje pojęcie antysemityzmu (A.12).	wybranie narodu izraelskiego, – wskazuje różnice i podobieństwa między judaizmem a chrześcijaństwem (A.12.2), – wskazuje na papieża Jana Pawła II jako człowieka dialogu z judaizmem, – uzasadnia, że antysemityzm jest grzechem (A.12.3).	wybrany (A.12.1), – wyjaśnia związek między ludem Starego i Nowego Przymierza (A.12), – opisuje podejmowane działania chrześcijan z wyznawcami judaizmu (A.12).	dziedzicem obietnicy, – podaje, kiedy w Kościele obchodzimy Dzień Judaizmu (A.12.4).
--	--	---	---	---

VI. Główne religie świata

Uczeń: – definiuje słowo: „religia”, – uzasadnia potrzebę rozwoju swojej wiary, – wyjaśnia, czym jest chrześcijaństwo, – wskazuje na Jezusa Chrystusa jako Założyciela chrześcijaństwa, – stwierdza potrzebę dawania świadectwa wiary, – rozumie charakterystyczne właściwości sekt (F.3), – definiuje pojęcie: „dialog międzyreligijny” (F.3).	Uczeń: – określa religię jako zjawisko powszechne (F.3), – łączy przynależność do Kościoła ze zbawieniem (F.3), – wyjaśnia, co znaczy powszechność zbawienia (F.3.4), – używa poprawnie pojęć: „monoteizm”, „politeizm” (F.3), – wymienia religie pozachrześcijańskie (F.3.3), – wymienia kręgi przynależności do Kościoła (F.3.5), – wymienia wyznania chrześcijańskie.	Uczeń: – omawia ogólne zjawisko religii (F.3.1), – wyjaśnia różnicę między wyznaniem chrześcijańskim a religiami niechrześcijańskimi (F.3.2), – wymienia główne religie monoteistyczne i politeistyczne (F.3.3), – objaśnia, jakie zagrożenia niosą ze sobą sekty, – uzasadnia właściwą postawę chrześcijan wobec sekt (F.3.8), – objaśnia, czym jest wolność religijna, – wyjaśnia, co znaczy powszechność zbawienia (F.3.4), wskazuje na potrzebę dialogu międzyreligijnego (F.3.2).	Uczeń: – charakteryzuje specyfikę i wartość chrześcijaństwa wobec innych religii (F.3.8), – dowodzi, że chrześcijaństwo jest religią dialogu (F.3.7).	Uczeń: – opisuje podstawowe założenia doktrynalne judaizmu, islamu, buddyzmu i hinduizmu (F.3.6), – opisuje podejmowane działania chrześcijan z wyznawcami innych religii (F.3.2).
--	--	---	--	---

VII. Duch Święty w dziejach Kościoła

Uczeń: – wskazuje na postawę odpowiedzialności za pomoc potrzebującym,	Uczeń: – podaje, co to jest dogmat [E.2.7], – wyjaśnia pojęcie: „sobór” (E.3),	Uczeń: – wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata i człowieka (E.3.1),	Uczeń: – wymienia osiągnięcia I Soboru Watykańskiego (E.2),	Uczeń: – uzasadnia, że historia Kościoła jest świadectwem prowadzenia ludzi do zbawienia (E.3.11),
--	---	---	---	--

– definiuje słowa: „patriotyzm” i „patriota” (A.13), – wyjaśnia, na czym polega miłość do Ojczyzny (E.1.6), – wymienia uczynki miłosierdzia względem duszy i ciała, – wyjaśnia, czym są misje, – określa zadania, jakie wypływają z działalności misjonarza, – przytacza przykłady zaangażowania się ludzi świeckich w parafii, – opisuje, w jaki sposób może przyczynić się dla dobra wspólnego.	– podaje, że papież wraz z Kolegium Biskupów stanowi Urząd Nauczycielski Kościoła, – wyjaśnia znaczenie słów: „prymat” i „nieomyślność”, – definiuje, czym jest Katolicka Nauka Społeczna, – definiuje pojęcie: „oratorium”, – wymienia zadania, które realizował w swoim życiu św. Jan Bosko, – opisuje, jakie czyny podejmowane przez Brata Alberta świadczą o jego miłości do Ojczyzny, Boga i bliźniego, – wymienia formy kultu Bożego Miłosierdzia (E.5.8), – podaje przykłady doświadczenia miłosierdzia od Boga i ludzi (E.5). – wymienia wspólnoty działające w Kościele, – określa zadania ludzi świeckich w Kościele (E.1.2), – uzasadnia potrzebę udziału w życiu parafii, – definiuje, czym jest życie społeczne, – wymienia zadania chrześcijanina w życiu społecznym (F.2).	– objaśnia, kiedy nauczanie papieża jest nieomyślne, – klasyfikuje nauczanie zwyczajne i nadzwyczajne Kościoła. – wymienia zasady Katolickiej Nauki Społecznej, – charakteryzuje działalność św. Jana Bosko, – omawia, na czym polega świętość Brata Alberta (E.5.8), – omawia działalność i posłannictwo św. Siostry Faustyny Kowalskiej w szerzeniu Bożego Miłosierdzia (E.2), – omawia misyjną działalność bł. Jana Beyzyna (E.5), – wyjaśnia, na czym polega apostołstwo świeckich [F.2).	– charakteryzuje zasady Katolickiej Nauki Społecznej, – uzasadnia wartość świadectwa wiary w różnych sytuacjach życiowych (E.1.7), – podaje główne informacje z życia Świętego Brata Alberta, – omawia, na czym polega świętość św. Zygmunta Szczęsnego Felińskiego, a także jaka była i jest jego rola w historii narodu i Kościoła (E.5.8), – wymienia najważniejsze wydarzenia z życia św. Siostry Faustyny Kowalskiej (E.5), – charakteryzuje znaczenie uczestnictwa chrześcijanina w życiu społecznym, – uzasadnia potrzebę angażowania się dla dobra narodu.	– omawia kontekst rewolucji przemysłowej, – wyjaśnia rolę Brata Alberta w historii narodu i Kościoła (E.5.8), – wskazuje na wydarzenia i zjawiska religijne, które wpłynęły na budowanie tożsamości narodowej (E.5.9), – przedstawia życiorys św. Jana Bosko (E.4.2), – podaje najważniejsze wydarzenia z życia Arcybiskupa Felińskiego, – przytacza życiorys bł. Jana Beyzyna, – omawia, na czym polega świętość bł. Jana Beyzyna a także jaka była i jest jego rola w historii narodu i Kościoła (E.5.8).
VIII. Bóg działa w swoim ludzie – rok liturgiczny				
Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:
– definiuje pojęcie	– podaje, że Bóg	– określa Kościół	– wyjaśnia, na	– aktualizuje historię

roku liturgicznego, – definiuje, czym jest wierność, – wyjaśnia, jakie znaczeniema dla chrześcijanina krzyż, – wskazuje przykłady naśladowania Chrystusa, – podaje sens, przesłanie nabożeństwa różańcowego (B.2), – wymienia tajemnice różańca świętego (D.5), – podaje sens, przesłanie uroczystości Narodzenia Pańskiego (A.10; B.2), – wskazuje na Maryję jako Matkę Bożą i Matkę Kościoła.	zbawia w roku liturgicznym (A.10), – charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), – omawia znaczenie przykazań kościelnych (E.2.11), – definiuje słowa: „Adwent”, „Paruzja”, – podaje sens, przesłanie Adwentu (B.2), – charakteryzuje okres Adwentu (B.2.1), – przedstawia możliwości włączenia się w życie Kościoła (E.2.12), – podaje sens, przesłanie i liturgię okresu Wielkiego Postu (B.2), – wymienia Święte Dni Paschalne (A.10), – podaje sens, przesłanie Uroczystości Zesłania Ducha Świętego (B.2), – podaje znaczenie pojęć: „Pięćdziesiątnica”, „Pocieszyciel”, „Duch Prawdy”.	drogą do zbawienia (E.2), – określa kolory liturgiczne, – podaje sens i przesłanie Święta Podwyższenia Krzyża Świętego (B.2), – objaśnia, na czym polega wierność krzyżowi (B.2), – przedstawia możliwości włączenia się w życie Kościoła (E.2.12), – wyjaśnia znaczenie modlitwy różańcowej dla życia chrześcijanina, – definiuje, czym jest ekumenizm (E.2.6), – identyfikuje Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan z działaniem na rzecz jedności chrześcijan (B.2.2), – uzasadnia religijny wymiar okresu Wielkiego Postu (B.2.4), – podaje sens, przesłanie i liturgię Triduum Paschalne (B.2), – podaje sens przesłania i liturgię świąt maryjnych (B.2).	czym polega rola Kościoła w zbawianiu człowieka (E.2.10), – określa znaczenie Święta Podwyższenia Krzyża (B.2), – uzasadnia związek modlitwy różańcowej z życiem chrześcijanina (D.5.3), – streszcza wydarzenia z poszczególnych tajemnic różańca, – omawia liturgiczne formy świętowania Adwentu (B.2.3), – podaje sens, przesłanie i liturgię Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan [B.2; E.2), – wymienia zadania ruchu ekumenicznego (E.2.5), – wymienia największe Kościoły chrześcijańskie (E.2.5), – wymienia święta maryjne obchodzone w roku liturgicznym (B.2.4), – uzasadnia religijny wymiar świąt maryjnych (B.2.4), – uzasadnia religijny wymiar Uroczystości Zesłania Ducha Świętego (B.2.4).	zbawienia w roku liturgicznym (B.2), – ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralnością chrześcijańską oraz z życiem chrześcijanina (A.10.5), – zestawia wydarzenia biblijne z Adwentem (A.10.6), – uzasadnia religijny wymiar Adwentu (B.2.4), – uzasadnia religijny wymiar uroczystości Narodzenia Pańskiego (B.2.4), – podaje, kiedy obchodzimy Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan (B.2.2), – wyjaśnia pojęcie ekumenizmu (w kontekście rozumienia katolickiego wyznania wiary) (E.2.6), – charakteryzuje okres Wielkiego Postu w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), – omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach Wielkiego Postu (B.2.3), – omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania Triduum Paschalnego (B.2.3), – charakteryzuje istotę kultu Maryi (B.2.4).
--	---	--	--	--